

[Inger Stilling Pedersen]

den 9. april og andre ting. Det er der mange socialdemokrater der gør, det ved jeg. De er ikke helt så godtroende, som der gives udtryk for fra visse andre partier. Så man skal bare glæde sig over, at der i Danmark er en virkelig forsvarsvilje, selv om der gøres alt fra visse partiers side for at nedbryde den. Det kunne godt få den modsatte virkning. Al den negative omtale gør, at folk selv begynder at tænke over, hvordan det forholder sig, begynder klart at indse, at vi er nødt til at være medlem af NATO for at kunne klare os, hvis vi da ikke ønsker Warszawapagten. Det er der vel næppe nogen der gør, i hvert fald ikke åbenlyst.

Kristeligt folkeparti kan ikke medvirke til dette forslags gennemførelse.

(Kort bemærkning).

Knud Damgaard (S):

Det er en kort bemærkning til den foregående taler, hr. Albrechtsen. Jeg forstår ikke, at hr. Albrechtsen kan have den opfattelse, at det er mindre væsentligt at arbejde for generelt at få stoppet atomvåbenkapløbet end netop at beskæftige sig med den detalje, der nævnes i dette forslag, en detalje, som hovedsagelig går på fortiden. Vi har levet op til de løfter, vi løbende har givet i fortiden om disse infrastrukturprogrammer; vi levede op til det løfte, vi havde givet om 26,7 mill. kr. til infrastrukturprogrammet i forbindelse med INF. Det, det drejer sig om i dag, er at få påbegyndt en udvikling, der giver os den afspænding, der gør det muligt at få virkelig fredelige, konstruktive forhandlinger i gang. Det anser vi for at være hovedmålet. Skulle der i forbindelse med den kommende tids udvikling dukke noget op, der ligner INF-raketter i Europa, er det klart, at socialdemokratiet vil overveje den situation og se, hvad der kan gøres ved det.

Thoft (SF):

Jeg kan jo ikke takke for en positiv modtagelse, for den var jo ret hårdhændet, men jeg skal specielt takke hr. Stinus fra det radikale venstre og hr. Albrechtsen fra VS for en positiv modtagelse. Takken må vist også stoppe dér.

Ministeren sagde, at forslaget ville få alvorlige konsekvenser, men samtidig har ministeren gjort meget ud af at bagatellisere det

også rent beløbsmæssigt. Nu ville vi godt have at vide, hvorledes ministeren overhovedet har kunnet regne sig frem til, at man i 1983 brugte 10 mill. kr. til den del af infrastrukturprogrammet, som handler om de gamle atomvåben. Hvordan har ministeren regnet sig frem til, at man i perioden 1961-1983 har brugt ca. 52 mill. kr.? Her ville jeg gerne have lov at revidere, om jeg så må sige, ministerens regnestykker, fordi jeg tror, at der er tale om et kvalificeret slag på tasken. Jeg har svært ved at forestille mig, at man overhovedet har nogen forestilling om, hvad man har brugt disse penge til.

Ministeren sagde, han ikke kunne forstå, hvorfor vi nu fremsætter dette forslag, for der var ikke sket noget nyt. Jo, der er sket noget nyt. Der er for det første sket det, at beløbene også til de gamle atomvåben accelererer meget voldsomt. Det kan man se af den kendsgerning, at vi i perioden fra 1961 til og med 1983 ifølge ministerens mere eller mindre kvalificerede slag på tasken bruger 52 mill. kr., men alene i 1983 bruger vi 10 mill. kr. Det vil sige, at vi i hele den foregående periode bruger 42 mill. kr. på, så vidt jeg kan regne ud, i alt 21 år. Det er et par hundrede tusinde kroner om året, og det er på den måde væsentligt accelereret. Der er også sket det nye, at det nu overhovedet er gået op for dette ting - for den sags skyld også for folketingets forsvarsudvalg - at vi betaler til disse atomvåben. Jeg vil gerne spørge det radikale venstre, som har været med i samtlige forsvarsforlig - fra 1961 til og med 1977, hvor jeg tror det sidste forlig udløb - om det radikale venstre i den tid vidste, at disse penge blev brugt til atomvåben. Det nye i sagen er, at vi nu ved, at vi rent faktisk er med til at betale til disse atomvåben, samtidig med at vi siger, at vi skal ikke have atomvåben, at vi kan ikke lide atomvåben.

Jeg vil gerne understrege, at man jo revser den, man holder mest af, og jeg holder bestemt mere af hr. Knud Damgaard end af mange af de borgelige ordførere. Derfor vil jeg sige til ham, at jeg er ked af, at man har sat hr. Lasse Budtz fra ordførerskabet. Det var alligevel rarere at have hr. Lasse Budtz som ordfører - jeg tænker på debatten den 7. december 1982, hvorfra jeg skal citere (Folketingstidende 1982-83, sp. 2878), hvor hr. Lasse Budtz som ordfører for socialdemokratiet sagde, jeg citerer: